

Mål nr 10-050

PATENTBESVÄRSRÄTTENS DOM

meddelad i Stockholm den 27 juni 2013

PARTER

Klagande

Weland Stål AB, 556141-3120
Industrivägen 1, 523 90 Ulricehamn
Ombud: Patentbyrån Y Wallengren AB
Box 116, 331 21 Värnamo

Motpart

CW Lundberg Industri AB, 556099-7461
Box 138, 792 22 Mora
Ombud: Ehrner & Delmar Patentbyrå AB
Box 10316, 100 55 Stockholm

SAKEN

Upphävande av patent på anordning och förfarande för infästning av ett beslag

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 18 december 2009
angående patent nr 0200423-2, se bilaga 1

DOMSLUT

Patentbesvärsrätten avslår överklagandet.

EE

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Karlavägen 108	08-450 39 00	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN SAMT FRAMSTÄLLDA YRKANDEN

Efter att Weland Stål AB (Weland) ansökt om och beviljats patent på ”Anordning och förfarande för infästning av beslag” inkom en invändning från CW Lundberg Industri AB (CWL), som åberopade följande dokument:

- D1: Inlägga daterad 2005-10-06 och ingiven av Weland under invändningsförfarandet för patent nr 0103761-3,
- D2: ritning daterad 2001-10-24,
- D3: Inlägga daterad 2004-03-24 och ingiven av Weland under invändningsförfarandet för patent nr 0103761-3,
- D4: Produktblad ”Tätskiktsgarantier” daterat Sundsvall den 11 oktober 2001,
- D5: Broschyr ”Icopal Taktillbehör” daterad juni 2000 och
- D6: Skriftlig redogörelse från BON, Tätskiktsgarantier.

PRV upphävde genom det överklagade beslutet patentet med motiveringen att uppfinningen enligt de självständiga patentkraven 1 och 3 saknar nyhet respektive uppfinningshöjd i förhållande till tekniken enligt D2.

Uppfinningen

Av patentbeskrivningen framgår i huvudsak följande om uppfinningens tekniska område, om äldre teknik samt om den problemställning som legat till grund för uppfinningen.

Uppfinningen avser en anordning för infästning av ett beslag på ett byggnadselement, såsom ett tak, och ett förfarande för infästning av ett beslag på ett byggnadselement.

Ofta finns ett behov av att fästa diverse anordningar på tak för såväl skydd och fallskydd, som en förbättrad åtkomlighet av taket. Några exempel på sådana anordningar är takstegar, fästen för livlinor, takbryggor och snörasskydd. Även teknisk utrustning, såsom antenner, kan fästas på taket. Gemensamt för sådana anordningar är att deras infästningar ska tåla en viss belastning, exempelvis belastningen från en

människa som går på en takbrygga, ett ryck i en livlina eller belastningen från den mängd snö som rimligtvis kan antas ha fallit på taket vid ett tillfälle.

Det finns olika varianter av infästningar för dessa anordningar, beroende på den typ av tak på vilka de ska anordnas. En taktyp som är särskilt vanlig på stora byggnader, såsom industribyggnader, är platta, isolerade tak, som är täckta av takpapp eller dylikt. Denna typ av tak innefattar dels ett underliggande, bärande skikt, som typiskt sett är en plåt, företrädesvis korrugerad. Ovanpå det bärande skiktet är anordnat ett isolerande skikt vars tjocklek kan ligga mellan någon och några decimeter. Ovanpå det isolerande skiktet är anordnat ett tätande skikt, såsom takpapp eller gummiduk. Det tätande skiktet är i många fall även vidhäftande, exempelvis genom att det är belagt med ett i sig vidhäftande material eller också genom att ytbeläggningen smälter vid uppvärmning.

Enligt den teknik som nu används är takanordningarna på sådana tak fästa med hjälp av beslag, som i sin tur är infästa i det bärande skiktet. Detta sker genom att en plåt anordnas och fästes på det bärande skiktet under det isolerande skiktet, väsentligen parallellt med dessa två skikt. En tvärriktad plåt anordnas därefter på den första plåten, och sträcker sig upp genom isoleringen. Beroende på isoleringens tjocklek kan den tvärriktade plåten ha olika storlekar. Den tvärriktade plåten uppbär i sin tur en täckplåt, som är anordnad ovanpå isoleringen, men väsentligen under det tätande skiktet. En eller flera bultar sträcker sig uppåt genom det tätande skiktet för att möjliggöra en förankring av ett beslag på vilket de aktuella takanordningarna är fästbara.

En nackdel med denna konstruktion är att den är tämligen komplicerad vid monteringen och dessutom innefattar en stor mängd olika delar som ska lagerhållas och monteras. En annan nackdel är att konstruktionen är tämligen stel. Vid belastningar kommer fästplåten att röra sig i väsentligen samma utsträckning som det bärande skiktet, dvs i ganska liten grad. Det isolerande skiktet och det tätande skiktet kommer däremot att vara betydligt mer rörliga under belastning, exempelvis från en snölast. Stora, enstaka belastningsskillnader eller ett flertal upprepade mindre belastningar innebär således en risk för skador på det tätande skiktet och därmed en risk för läckage.

Ytterligare en nackdel är att den ovanstående konstruktionen innebär en förbindelse av metall med en ej försumbar tvärsnittsarea genom isoleringen, vilket ger s k köldbryggor. Detta leder till en ökad energiåtgång för uppvärmning, alternativt ett försämrat inomhusklimat.

Det förekommer även beslag som innefattar en plåt, som är fäst i det bärande skiktet, och ett rör, som sträcker sig genom det isolerande skiktet. Denna konstruktion utmärker sig främst genom en mycket komplicerad montering.

Man vill således åstadkomma en infästning som är uppåt och nedåt rörlig i väsentligen samma utsträckning som det yttre tätande skiktet och det underliggande isolerande skiktet. Vidare är det en fördel om förekomsten av köldbryggor kan elimineras alternativt minimeras, samt om antalet detaljer som ingår i konstruktionen minimeras.

Yrkanden

Weland har hållit fast vid patentet med beviljade patentkrav, vilka framgår av bilaga 1.

CWL har bestritt ändring.

Grunder

Weland har till grund för sin talan vidhållit att uppfinningen enligt patentet är ny och har uppfinningshöjd.

CWL har till grund för sin talan vidhållit att uppfinningen enligt patentet saknar nyhet och uppfinningshöjd.

Utveckling av talan

Weland, som vitsordat att dokumenten D2, D4 och D5 samt informationen enligt den skriftliga redogörelse från BON (D6) var allmänt tillgängliga före ansökningsdagen för det aktuella patentet, har avstått

från att utveckla sin talan vad avser frågorna om uppfinningen är ny och har uppfinningshöjd.

CWL har anfört i huvudsak följande.

D2, D4 och D5 är relevanta för frågan om uppfinningens patenterbarhet. Det är uppenbart att uppfinningen saknar nyhet och uppfinningshöjd om dessa dokument varit allmänt tillgängliga i tiden före ansökningsdagen.

Weland har i en inlaga (D1) gällande patentansökan 0103761-3 framhållit följande avseende D2: "[D2] visar en infästningsdel, i form av en perforerad infästningsplåt, till ett fäste för en belastningsbar takutrustningsdetalj. Infästningsplåten är, såsom visas i [D2], avsedd att fästas på ett tak med hjälp av takpapp, som utgör ett tätande skikt. Infästningsplåten är väsentligen plattformig och anligger mot takpappen. Infästningen sker med hjälp av det ytterligare lager takpapp som sträcker sig under infästningsplåten och ett stycke utanför denna, dvs det ytterligare lagrets dimensioner överstiger infästningsplåten. Infästningsplåten har hål vari fästorgan förankrar den belastningsbara takutrustningsdetaljen. Infästningsplåten är slutligen försedd med ett antal perforeringar, så att en infästning mellan de två lagren av takpapp erhålles även genom dessa urtag".

Det kan konstateras att det av D2 framgår en anordning respektive för fackmannen framstår ett förfarande i enlighet med respektive ingress till patentets krav 1 och 3. Av D2 framgår vidare fästorgan "innefattande en hylsa", avsedda att förankra plåten i ett bärande skikt. Uppfinningen enligt kraven 1 och 3, saknar nyhet, då samtliga särdrag i kraven uppfylls genom vad som framgår av D2.

I en inlaga (D3) till PRV gällande patentansökan 0103761-3 diskuterar Weland D4 och D5 och anger följande: "[D4] visar en brunnsfläns för en takbrunn. Den aktuella brunnen försäljes av Icopal AB. Brunnsflänsen är försedd med ett antal hål. Hålen fungerar för en förbättrad infästning av brunnsflänsen mellan två tätskiktsmattor. I dokumentet [D5] visas på sid 3 och 4 exempel på användning av brunnsflänsen tillsammans med ett vidhäftande, arkformigt materialstycke".

Enligt vad som kan härledas från Weland's egen utsägo framgär av D4 samt av den av BON före dagen för ansökan överlämnade tekniska informationen, enligt hans skriftliga redogörelse (D6), samtliga särdrag i kravens 1 och 3 ingresser. Sådana fästorgan som anges i respektive kännetecknande del till kraven 1 och 3, och som är betecknade med hänvisningssiffra 12 i patentskriftens fig 2 och 3 är vidare i sig allmänt och förut kända för fackmannen i samband med den perforerade "inklistringsfläns", som bl.a. förekommer vid "Icopal Takbrunn" i D5. Dessa fästorgan kan till yttermera visso insättas i de fyra hålen i inklistringsflänsens hörn. Fackmannen som erhåller den information som BON gav enligt sin skriftliga redogörelse (D6) inser omedelbart utan uppfinnarinsats att i D4 på motsvarande sätt kan insättas sådana fästorgan, "innefattande hylsa". Härigenom skulle en anordning och ett förfarande enligt kraven 1 respektive 3 i patentet vara närliggande för fackmannen. Dessa krav saknar därför uppfinningshöjd mot bakgrund av den information som BON med utgångspunkt i D4 gav i sin skriftliga redogörelse (D6), D5 och allmän fackmannakunskap inom området.

Det hänvisas även till Patentbesvärsträttens dom i mål nr 05-064 där det i stycket som överbryggar sid. 21 och 22 anges följande.

”Av BON:s uppgifter framgär att den genom D2 kända plattan/plåten, före mötena mellan BON och företrädarna för respektive bolag, fästes, förutom genom inklistring, även med hjälp av skruv eller skruv i kombination med en plasthylsa. De i plåtens hörn befintliga 5-mm-hålen användes därvid för att fästa plåten med skruv då den låg på trä. I de fall taket var isolerat och plåten låg på isolering användes 20-mm-hålen genom vilken en plasthylsa och skruv fördes för att fästa plåten. Då BON uppgett att han under mötena med bolagens representanter inte fört några diskussioner om den belastning infästningen måste kunna ta upp kan, då något annat inte framkommit, den lösning BON föreslog vid dessa möten inte sägas kunna avse en lösning som utesluter att infästningen av plåten skulle innefatta användning även av skruv eller skruv i kombination med plasthylsa.”

DOMSKÄL

Mot bakgrund av vad som framkommit i målet och vad som kan utläsas vid betraktande av ritningen enligt D2 får D2 anses avse en konstruktion för infästning av ett beslag på ett tak, vilket tak innefattar en bärande takplåt, isolering och ett tätande skikt i form av en takpapp, där konstruktionen innefattar en perforerad infästningsplåt/taktäckningsplåt som har ett upphöjt centralt parti till vilket ett beslag kan fästas och ett mindre antal hål längs sina långsidor för samverkan med hylsformade teleskopbrickor av plast, en med respektive teleskopbricka samverkande plåtskruv som är fästbar i takets bärande takplåt och ett skikt vidhäftande takpapp ("intäckningskrage") anordnat under infästningsplåten och sträckande sig ett stycke utanför infästningsplåten. Infästningen av infästningsplåten mellan de två lagren av takpapp sker med hjälp av det lager takpapp som sträcker sig under och utanför infästningsplåten varvid infästningen mellan de två lagren takpapp erhålles även genom infästningsplåtens perforeringar.

Med hänsyn till vad som är känt enligt ovan är anordningen enligt patentets krav 1 inte ny.

Vad gäller förfarandet enligt patentets krav 3 delar Patentbesvärslagen PRV:s bedömning att förfarandet saknar uppfinningshöjd i förhållande till den genom D2 kända tekniken.

På grund av dessa skäl ska överklagandet avslås.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (Formulär A)

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Peter Strömberg, ordförande, Håkan Sandh och Anders Brinkman, referent. Enhälligt.